

Øgenavne skaber vild kunstbog

Kunstnerne Jesper Fabricius og Claus Egemose udstiller unikt bogværk på Hotel Kong Arthurs loft.

Jes Stein Pedersen

Der var engang en bog. Og den er der stadig, men man skal kende vejen, hvis man vil se den, og sådan gør man:

Først skal man gå ned i bunden af smøgen til Nørre Søgade 11 i København. Så går man ind i Hotel Kong Arthurs foyer, tager elevatoren op til øverste etage, som slet ikke er den øverste (for der er en hemmelig etage oppe under taget), går de sidste trin op, og så skal man ind i galleriet, som viser sig også at være en penthouselejlighed, og vandre ned ad en lang gang, dreje til højre gennem en stue og så til venstre ind i et soveværelse.

Her ligger den! På et bord sammen med et par hvide silkehandsker af den slags, bibliotekarerne på Det Kongelige Bibliotek tager på, før de rører ved sjældne eller skrøbelige bøger.

Den er tyk som en telefonbog (hvad blev der af dem?), og det fremgår, at den hedder 'Lulbas og Kylfos' med undertitlen 'billedgæder for kunstskere'.

Et røverkøb

'Lulbas og Kylfos' findes kun i dette eneste eksemplar, og det er kunstnerne Jesper Fabricius og Claus Egemose, der har skabt den, og lad os allerede nu droppe denne reportages rigide objektivitet og sige det, som det er: Det er en crazy bog, og så er den billig: 126.800 kr., og det er ikke en krone for meget, for 'Lulbas og Kylfos' er et kunstværk – en kunstbog – i egen ret, og prisen er regnet ud ved, at Jesper Fabricius har talt, hvor mange sider der er, og prissat dem som kunst.

Hvor mange sider er der så, spørger jeg ham, for Fabricius har været med mig helt nede fra foyeren.

»Det ved jeg ikke«, svarer han, og han kan faktisk ikke vide det, for bogen, som jeg nu sidder med, består af sider af stift papir, mellemlægspapir og pap, af indlimede ark, plus sider, der er klippet i, så der er opstået en slags hinanden efterfølgende faneblade, der udgør en slags småbøger inde i den store bog.

Prisen er altså noget, han må have sjusset sig til, men det er da under alle omstændigheder et røverkøb, tænker jeg, omkring det sted, da de første pornocollager begynder at dukke op.

»Det, vi har lavet, er ideen om en bog«, forklarer Fabricius, mens jeg bladrer frem og tilbage gennem tekst, håndskrevet og i form af udklippet sats, cut-up fra blade og bøger og tegninger, malerier og minsandten også relieffer eller, hvad man skal kalde de figurer, som er stanset ind i papiret, så man kan mærke dem med lukkede øjne. *The im-*

HEJ PIGER.

På en af siderne i 'Lulbas og Kylfos' kommer en gammel kontaktannonce til ære og værdighed.

ALKYMI.

Makkerparret Fabricius og Egemose (Kylfos og Lulbas) omdanner porno og geometri til kunst.

Foto: Lasse Kofod

possibility of intellectual control, står der et sted. Det myldrer med geometriske figurer. Cirkler, firkanter og trekanter. Man tænker Bauhaus og Freddie og Fluxus, men mest Malevitj (der var så stor en mester udi geometriske abstraktioner, at MoMA i New York sælger masseproducerede, suprematistiske Malevitjglas og -kopper for 25 dollar stykket!)

»Vi har været et halvt år om det. Først har den ene haft bogen en uge, så den anden«.

Kendere vil genkende Fabricius' interesse for pornoblade fra de små hæfter, han udgiver på forlaget Space Poetry, som han startede sammen med Egemose i 1980. De to voksede begge op i Rudkøbing og blev venner i gymnasiealderen på grund af den fælles interesse for kunst.

Hvorfor 'Lulbas og Kylfos'?

»Det er vores øgenavne«.

Det må du forklare ...

»Jamen, jeg hedder egentlig Jesper Foss Fabricius, og det blev så til Jesper Fårekyling blandt venner. Derfra blev det til 'Kylling' plus Foss og så er man der: Kylfos. Claus hed i mange år Lulu, men han er sådan tæt bygget, og det blev så til Lulbas«.

Guldalderporno

Et udstanset eller udskåret hul ned gennem mange af bogens sider giver mulighed for et dybdekig på samme måde, som det sker i Jonathan Safran Foers 'Code of Trees', bortset fra at dette er håndlavet eller-skåret.

Bogen er fuld af fængende overskrifter, som ser ud til at stamme fra tidsskriftsartikler eller diverse vejledninger, der er forvandlet til vildledninger. Fra et pornoblad stammer en kontaktannonce, hvor en viril, hævder han, kunstmaler søger partner.

Du har simpelthen klippet gamle pornoblade i stykker?

»Det er skatte fra pornoens guldalder, der er gået til, men jo til et godt formål«, nikker Kylfos troskyldigt.

Først ser jeg det ikke, men da han gør opmærksom på det, kan jeg godt se, at alt det laksefarvede tapet, der pludselig fylder siderne, kommer fra galante magasiner. Pornoaktørerne er klippet væk, men det er tydeligt, at nogle af dem har haft svulmende former, og det er sådan noget, kunstnere kan: fjerne det lumre og henlede opmærksomheden på den gådefulde skønhed i tapet.

Samtidig med at der bliver lidt piring tilbage, hvis man altså ved det.

»Det er en bog, man ser alene eller sammen med en anden«, siger Kylfos, som er glad for slutresultatet, både hvad angår den indholdsmæssige variation og selve størrelsen, selv om det sådan set er imod hans grundholdning at have været medskabere af en bog, som ikke realiserer selve bogmediets demokratiske potentiale, fordi det endelige værk ikke kan masseproduceres.

»Men så må folk jo komme her«, siger han, og sådan er det. Her hjælper ingen Netflix, man må selv af sted og inden 28. marts, hvor soveværelset i Hotel Kong Arthur igen er bogfrit.

jes.stein.pedersen@pol.dk